

בַּת עֵינַי

דבר השווה
לכל נפש

אידיש

גליזין סח - שנה ג

פרשת חיי שרה
תשפ"ה

פארווארט

הרה"ק ר' משה מקאברין האט אמאל געטייטשט די פסוק אין פרשת נח בא אתה וכל ביתך אל התבה (בראשית ז, א) אז דו זאגסט א ווארט פאר השי"ת זאלסטו זיך אריחיברענגען מיט אלע דינע איברים אין די ווארט וואס דו האסט געזאגט.

איינער פון די אנווענדענע וואס זענען דארט געווען האט אים געפרעגט רבי ווי אזוי קען א גרויסער מענטש אריינגיין אין א קליינע ווארט? האט אים דער הייליגער קאברנינער גענטפערט 'פון דעם מענטשן וואס ער האט זיך גרעסער פון דעם ווארט פון דעם מענטשן רעדן מיר ניט' (מוכא באמרות משה).

אין די קומענדיגע תורה גייט דער בת עין רעדן אז די איינציסטע וועג צו מבטל זיין די דינים און אראפברענגען די חסדים איז נאר דורך אז דער מענטש האלט זיך בענווה און שפלות און אנערקענט די גרויסקייט פון השי"ת איז מען גורם אז אלעס זאל ווערן חסדים. מדה טובה מרובה אז די דאווענען מיט ענווה ווי עס ווערט געברענגט מערערע מאל אין בת עין איז פאר זיכער ממשך אלע חסדים וברכות. אמן כן יהי רצון

פְּרֻשַׁת חיי שרה

תוכן הדרוש

[א]

לשון הפסוק. / די עבודה פון המתקת הגבורות. / ווי אזוי איז מען ממתיק די דינים.

[ב]

פשט אין פסוק ויצא יצחק לשוה. / לשוה בשדה - דורך ענווה ווערט חסדים. / יהי רצון מען זאל זוכה זיין צו ענווה.

[א]

לשון הפסוק

וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בְּשָׂדֵה. און יצחק איז ארויסגעגאנגען צו בעטן דעם אויבערשטן אין דעם פעלד.

די עבודה פון המתקת הגבורות

וַנִּרְאֶה לְבָאָר עַל דָּרְךָ זֶה און ס'געפעלט מיר עס צו ערקלערן אויף די וועג, דְּהִנֵּה עֵיקַר הַעֲבֹדוֹת הוּא שְׂצִירָה הָאֵדָם לְרֵאוֹת הַמְּתִיק

הַדִּינִים בַּחֲסִדִּים אז די עיקר עבודה איז אז א מענטש זאל זעהן צו ממתיק זיין די דינים אין חסדים, וְלִהְפֹּךְ כָּל הַצִּירוּפִּים שְׂמוּרִים עַל בְּחִינַת גְּבוּרוֹת שִׁיחָה כְּמוֹ שֶׁהֵם מוֹרִים בְּמִקּוֹרֵם וְשָׂרִשָׁם, וְדָבָר הַגּוֹרֵם לְהַמְתִּיקוֹת כָּל הַגְּבוּרוֹת וְהַדִּינִים, הוּא עַל יְדֵי בְּחִינַת עֲנוּוָה וְשַׁפְּלוּת,

ווי אזוי איז מען ממתיק די דינים

וְדָבָר הַגּוֹרֵם לְהַמְתִּיקוֹת כָּל הַגְּבוּרוֹת וְהַדִּינִים און די זאך וואס איז גורם אז עס זאל נמתק ווערן אלע גבורות און דינים, הוּא עַל יְדֵי בְּחִינַת עֲנוּוָה וְשַׁפְּלוּת איז דורך דעם אז דער מענטש האלט זיך מיט ענווה און שפלות, כְּמוֹ שְׂדָבְרֵנוּ מִזֶּה בְּכִמְהָ מְקוֹמוֹת" אזוי ווי אונז האבן שוין גערעדט אין עטליכע פלעצער.

א. זעה וואס דער בת עין שרייבט ווייטער אין פרשת ויגש ד"ה ויאמר בי אדני: כאשר חרב בית המקדש אי אפשר להמשיך בחינת ברכות וטובות לזה העולם ולבטל בחינת דינים [פון ווען עס איז חרב געווארן די בית המקדש קען

[ב]

פשט אין פסוק ויצא יצחק לשוח

והנה יצחק מרמז על בחינת גבורות קדושות פידוע (זח"ג שב.)² און ס'איז באקאנט אז די בחינה פון 'יצחק' איז מרמז אויף די הייליגע גבורות.

וזהו 'ויצא יצחק' און דאס מיינט די פסוק 'און יצחק איז ארויסגעגאנגען', היינו כשיצא חס ושלום מדת הדין על העולם' דאס מיינט ווען עס איז חס ושלום דא די מידת הגבורה אויף די וועלט, העצה היעוצה לזה הוא 'לשוח' איז די ריכטיגע עצה דערפאר איז 'לשוח'.

פירוש לשוח הוא מלשון השתחויה דאס מיינט ווייל די ווארט 'לשוח' איז פון די לשון פון השתחויה - זיך בוקן, היינו שיראה שיהיה לו בחינת שפלות וענוה באמת דאס מיינט ער זאל זעהן אז ער זאל האבן די בחינה פון שפלות און ענוה באמת, לשוח את עצמו ער זאל זיך בייגען.

לשוח בשדה – דורך ענוה ווערט חסדים

ואז יתהפף הצירוף 'יצא יצחק' שמונה על בחינת דינים און דעמאלסט וועט איבערגעקערט ווערן די צירוף 'יצא יצחק' וואס 'יצחק' איז דאך מרמז אויף די בחינת דינים,

כמו שהבחנו מזה בכמה מקומות¹. והנה יצחק מרמז על בחינת גבורות קדושות, פידוע (זח"ג שב.)².

וזהו 'ויצא יצחק', היינו כשיצא חס ושלום מדת הדין על העולם, העצה היעוצה לזה הוא 'לשוח'.

פירוש לשוח הוא מלשון השתחויה, היינו שיראה שיהיה לו בחינת שפלות וענוה באמת, לשוח את עצמו.

ואז יתהפף הצירוף 'יצא יצחק', שמונה על בחינת דינים, על תיבת 'שדה', שהוא שדה הלבוש, בחינת לובן העליון מקור החסד והרחמים, ששני תיבות יצא יצחק גימטריא שדה.

וזהו 'לשוח בשדה', פירוש על ידי 'לשוח' בחינת ענוה

א. עיין לקמן פרשת ויגש ליה ויארמו בי אדני: כאשר חרב בית המקדש אי אפשר להמשיך בחינת ברכות וטובות לזה העולם ולבטל בחינת דינים, כי אם על ידי הכנעה ושפלות באמת, שעל ידי זה יכולים להמתיק כל הדינים והגבורות ולהמשיך שפע וברכות בעולם.

ב. זוה"ק"ש: וכל חד וחד מאבהן ידע ליה לקב"ה מגו דרגא דליה, ואחיד ביה בהווא דרגא. אברהם ידע ליה לקב"ה מגו אספקלריא דליה דאיהי מדת הגדולה מדת החסד ימינא דמלכא וכו'. יצחק ידע ליה בדרגא דגבורה דאקרי פחד יצחק, ודחיל ליה לעלמין. יעקב ידע ליה מגו דרגא דתפארת דאיהו כליל מחסד ופחד.

ג. ראה רע"ב שביעית פ"ב מ"א: שדה הלבוש, שדה של תבואה וקטנית שאין בו אילן.

ד. תיק"ו כ"ג, א: גוון חווה, ביה אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות.

על תיבת 'שדה' און עס וועט איבערגערייט ווערן צו די ווארט 'שדה', שהוא שדה הלבוש וואס שדה איז מרמז צו די בחינה פון לובן העליון די העכערע ווייס, מקור החסד והרחמים וואס די בחינה פון לובן העליון איז די מקור פון חסדים און רחמים

ששני תיבות 'יצא יצחק' גימטריא 'שדה' ווייל די צוויי ווערטער 'יצא יצחק' איז בגמטריא פונקט ווי די ווארט 'שדה'.

וזהו 'לשוח בשדה' און דאס איז פשט אין די ווערטער פון די פסוק 'לשוח בשדה', פירוש על ידי 'לשוח' בחינת ענוה ושפלות נמתקו הגבורות והדינים דאס איז טייטש אז דורך לשוח – זיך בייגן און זיין אין די בחינה פון ענוה און שפלות ווערט בטל און איבערגעדרייט די גבורות און דינים, ונעשה בשדה און ס'ווערט פון די דינים

מען טרעט ממש זיין ברכות און טובות אויף די וועלט און צו מבטל זיין די דינים]. כי אם על ידי הכנעה ושפלות באמת [נאר דורך וואס דער מענטש איז אונטערעניג און האלט זיך קליין באמת]. שעל ידי זה יכולים להמתיק כל הדינים והגבורות ולהמשיך שפע וברכות בעולם [וואס דורך דעם קען מען ממתיק זיין אלע דינים און גבורות און ממשיך זיין א שפע און ברכה אויף די וועלט].^[2]

ב. אין זוהר הקדוש דארט שטייט: וכל חד וחד מאבהן ידע ליה לקב"ה מגו דרגא דליה [און יעדער איינער פון די אבות הקדושים האט געוויסט דעם באשעפער פון זיין מדריגה]. ואחיד ביה בהווא דרגא [און האט זיך פארבינדען מיטן באשעפער מיט זיין מדריגה]. אברהם ידע ליה לקב"ה מגו אספקלריא דליה דאיהי מדת הגדולה מדת החסד ימינא דמלכא וכו' [אברהם האט געוויסט דעם באשעפער פון זיין רוח הקודש וואס איז די מדה פון גדולה - חסד וואס איז פון די רעכטע זייט פונעם באשעפער וכו']. יצחק ידע ליה בדרגא דגבורה דאקרי פחד יצחק [יצחק האט געוויסט דעם באשעפער פון זיין מדריגה פון פחד יצחק - וואס איז פון די מידה פון גבורה]. ודחיל ליה לעלמין [און האט זיך געפארעכט פון אים פאר אייביג]. יעקב ידע ליה מגו דרגא דתפארת דאיהו כליל מחסד ופחד [און יעקב האט געוויסט דעם באשעפער פון די מדה פון תפארת] וואס ענהאלט אין זיך די ביידע מידות חסד און [גבורה] פחד].

ג. די מידת הדין קומט דורך די מידת הגבורה וואס במקורו אויבן אין הימל איז עס הייליגע גבורות און פחד, אבער די בחינת דינים נוצן אויך די מידת הגבורה אראפצוברענגען די דינים אויף די וועלט ח"ו.

ד. די ווארט שדה מיינט א פעלד וואס וואקסט דערין תבואה און בונדלעך [קטניות] און קיין ביימער און ווערט אנגערופן שדה הלבוש, [זעה אין פירוש ברטורא ש"ט שביעית פ"ב מ"א]. און יעצט גייט דער בת עין מפרש זיין אז 'שדה הלבוש' מיינט א פעלד פון 'לבוש' ווייסע חסדים.

ה. אזוי שטייט אין תיק"ו [פ"ג א': (פ"ג א') ביה אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות]. ביה אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות [מיט דעם זיצט השי"ת אויף די כסא רחמים און פירט די וועלט מיט די מידת החסידות].

גליון בת עין

און גבורות די בחינה פון 'שְׂדָה', בְּחִינַת שְׂדָה לְבָן וואס איז די בחינה פון שְׂדָה לְבָן – די ווייסע פעלד, בְּחִינַת חֶסֶד וְרַחֲמִים וואס איז די בחינה פון חסד און רחמים.

יהי רצון מען זאל זוכה זיין צו ענוה

יהי רצון שְׂנֵזֶפֶה לְבַחֲמֵי עֲנֵה וְשִׁפְלוֹת בְּאֵמַת זאל זיין

דער ווילן פון השי"ת אונז זאלן באמת זוכה זיין צו די בחינה פון ענוה און שפלות, שְׁעַל יְדֵי זֶה יוֹמְתֵקוּ כָּל בְּחִינֹת גְּבוּרוֹת וְדִינִים וואס דורך דעם וועלן נמתק ווערן די אלע בחינות פון גבורות און דינים.

יהי רצון שְׂנֵזֶפֶה לָּהּ זאל זיין די ווילן פון השי"ת אונז זאלן זוכה זיין דערצו.

אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

וְשִׁפְלוֹת נִמְתְּקוּ הַגְּבוּרוֹת וְהַדִּינִים, וְנִשְׁעָה 'בְּשִׂדָה', בְּחִינַת שְׂדָה לְבָן, בְּחִינַת חֶסֶד וְרַחֲמִים.

יהי רצון שְׂנֵזֶפֶה לְבַחֲמֵי עֲנֵה וְשִׁפְלוֹת בְּאֵמַת, שְׁעַל יְדֵי זֶה יוֹמְתֵקוּ כָּל בְּחִינֹת גְּבוּרוֹת וְדִינִים.

יהי רצון שְׂנֵזֶפֶה לָּהּ אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

זכר עדיק לברכה

שמחים אנו להודיע כי בעזהש"ת יתקיים

סעודת מלוה מלכה והילולא רבתי

לזכר נשמת הרה"ק רבי אברהם דוב מאווריטש זי"ע
בעמח"ס בת עין עה"ת

ליל שישי פר' וישלח

באולם עטרת מרדכי (טאהש)
4706 14TH AV.

נמילת ידים בשעה 8:45

ברכה מ"ז בשעה 10:15

כהשתתפות גדולי הרבנים שליט"א

וכבר העירו גדולי הצדיקים בעדל פעלת סעודת הילולא של הרהק פאווריטש אשר לא זכה לזשק ויע קיום זכרון לגרוק בעולם זכו רבים להיושע בדברי יושה ורחמים וכותו יג עליו

לע"נ

הרה"ק מריבניץ ר' חיים זאנוויל ב"ד משה זי"ע

לע"נ רבינו המחבר

הרה"ק ר' אברהם דוב בער ב"ר דוד מאווריטש זי"ע
זכות רבינו המחבר יגן על הנדבן להיושע בכל
מיילי דמיטב אמן כן יהי רצון

כך כותב הבית יוסף הלכות ראש השנה, נודרין לעילוי נשמת הצדיקים כי הם ממליצים על צאצאיהם, דער בת עין האט נישט איבערגלאזט קיין קינדער אבער מיט אייער שטיצע קויפט איר אייך אים איין אלץ א מליץ יושר.

נעמט א חלק אין הפצת הגליון און זייט מנדב לעילוי נשמת אייערע קרובים און נאנטע
פאר הערות און מנדב זיין נא לפנות Mechonusa@gmail.com